

ת"פ (ירושלים) 30539-03-20 - מדינת ישראל נ' שהאב אל דין עבד אל עאל (עציר)

ת"פ (ירושלים) 30539-03-20 - מדינת ישראל נ' שהאב אל דין עבד אל עאל שלום ירושלים
ת"פ (ירושלים) 30539-03-20
מדינת ישראל

נגד

שהאב אל דין עבד אל עאל (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

[20.07.2025]

לפני כבוד השופט אביחי דורון

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, ביום 7.1.21 במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, באספקת סם מסוכן בסחר בסם מסוכן, הכל לפי פקודת הראיות ובהפרעה לשוטר לפי חוק העונשין.
על פי ההסדר נשלח הנאשם לשירות המבחן להגשת תסקיר אודותיו, ולאחר קבלתו היו הצדדים חופשיים בטיעוניהם לעונש.

על פי כתב האישום מתוקן, ביום 4.3.2020, בהיות הנאשם כבן 19 שנים, נתפס הנאשם כשהוא מחזיק כ 15 ג' קנביס וכ 2.5 ג' חשיש שלא לצריכתו העצמית, בעקבות ניסיון לסחר שסוכל על ידי שוטרים. כשבוע קודם לכן סיפק הנאשם לאחר קנביס תמורת 50 ₪, וביום 17.2.20 מחר לאחר קנביס או חשיש בתמורה ל 50 ₪.
בעקבות מעשיו היה הנאשם עצור משך 15 יום ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים שהלכו והופחתו עד שנעצר הנאשם בגין תיק אחר ביום 14.3.25 והוא נעצר עד תום ההליכים בגין אותו תיק ונגזר דינו ביום 15.4.24, בין היתר, ל 54 חודשי מאסר.

תסקירי שירות המבחן:

מתסקיר ראשון עלה כי הנאשם בן למשפחה ללא מעורבות פלילית, גדל בסביבה נורמטיבית ומיטיבה, ניהל עסק עצמאי וצבר חובות רבים.

לאחר מעצרו היה במעצר בית כשנה ותקופות אלה נחשף לעולם שונה וחווה תחושות קשות.
למרות זאת, שלל נזקקות לטיפול.

שירות המבחן שוחח גם עם אבי הנאשם, ביטא עמדות נורמטיביות המתנגדות למעשי בנו ואף חש אשם על מעורבות קטנה מדי בחיי בנו.

שירות המבחן מצא כי לנאשם אין עבר פלילי והוא קיבל אחריות מלאה וביטא חרטה, צער ואכזבה עצמית ובושה מול משפחתו.

את העבירות הסביר בהסתבכותו הכלכלית ורצונו בהשגת רווח קל ומהיר.

שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי היה בעל משמעות מרתיעה כלפי הנאשם וכי למרות עבירותיו הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, שאיפות, כוחות ויכולות לניהול אורח חיים תקין.

אשר על כן המליץ שירות המבחן על ענישה של מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, על מנת להימנע מחשיפתו לאווירה העבריינית שבין כתלי בית המאסר.

בתסקיר שני סיפר הנאשם כי החל לעבוד בתחום החשמלאות, ביטא רצון להשתלב בהליך טיפולי ואף הופנה ליחידה לקידום נוער על מנת לרכוש כלים ומיומנויות להתמודדות עם מצבים בעייתיים.

שירות המבחן הציע להמשיך שילובו בטיפול במסגרת מבחן פיקוחי וחזר על המלצתו העונשית.

בתסקיר אחרון, מיום 28.8.22 תיארו גורמי הטיפול תחילה חוסר אחריות ומחויבות לטיפול שהשתנו ובעקבותיהם החל מבטא שינוי בהתנהלותו, שיתף פעולה כנדרש ונמצא כי במהלך השנה האחרונה לא נפתחו לו תיקים חדשים, ולפיכך שב השירות על המלצותיו הקודמות.

בתסקיר האחד שהוגש בתיקו האחר, ביום 28.2.24 נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית. טיעוני הצדדים:

תחילה ויתרה המאשימה על הכרזת הנאשם כסוחר סמים, הנאשם ויתר על הכסף והטלפון והצדדים הסכימו כי הכסף והטלפון יחולטו במסגרת גזר הדין.

המאשימה תיארה את האמור בכתב האישום, זיהתה כערכים מוגנים את שלום הציבור, בטחונו וההשפעות ההרסניות והסביבתיות - ציבוריות של השימוש בסמים והסחר בהם.

המאשימה ביקשה לדחות את המלצות שירות המבחן (בהיותן - אכן - לא רלוונטיות לאור גזר דינו המאוחר), ביקשה לקבוע עבור כל אחד מהאישומים מתחם הנע בין 6 - 12 חודשי מאסר ולהטיל עליו בסופו של יום מאסר בן 16 חודשים במצטבר למאסרו הנוכחי, וכן ענישה נלווית.

המאשימה צירפה פסיקה התומכת לכאורה בעמדתה.

הסנגור ציין תחילה כי הנאשם היה עצור בגין מעשיו 15 יום ולאחר מכן שהה במעצר בית מוחלט כ-8 חודשים.

עוד ציין כי בגזה"ד שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי הובא בחשבון גם התיק הנדון לפניו.

הסנגור הדגיש כי מדובר בעבירה שנעברה לפני כחמש שנים, הסתכמה בהחזקת 16 ג' קנבים ו-2 עבירות סחר תמורת ₪ 50 כל אחת.

הסנגור הוסיף כי הנאשם עובר טיפול בבית הסוהר ואף הציג מסמך לפיו הנאשם השתלב בטיפול במסגרת שב"ס החל מינואר 1025 ומחויב להתמיד בו משך תשעה חודשים.

הסנגור הפנה לפסיקה שמספרה לא נרשם נכונה ולכן לא היה אפשרי לעיין בה.

לסיכום, עתר הסנגור לקבוע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות, ולחילופין לחפוף את העונש שיגזר למאסרו הנוכחי, או לכל היותר שיצטברו מספר חודשי מאסר בלבד.

הנאשם אמר שהוא לוקח אחריות על המעשים שעשה, הודה שהיה בדרך לא נכונה ושכיום נמצא בטיפול באלימות, שלא היה לו מצפן ומצפון כפי שצריך ושהוא מבקש את עזרת בית המשפט.

דין והכרעה:

אני מקבל את הערכים המוגנים שציינה המאשימה, אני מעריך את מידת הפגיעה בהם כבינונית בלבד, בין מחמת סוג הסם שדובר בו, בין מחמת כמות הסם ובין נוכח גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה.

עיון בפסיקה שציינה המאשימה אינו מאפשר הסתמכות על פסיקה זו כעמוד תמך לעתירתה.

גזר הדין של בית המשפט העליון התייחס ל-3 מתוך 5 נאשמים שנדונו בבית המשפט המחוזי.

עיון בגזה"ד של בית המשפט המחוזי מורה כי הנאשם 5 (באותו כתב אישום) הוא היחיד שנסיבותיו התקרבו לאלו של

הנאשם לפניו, וגם זאת היות שהורשע שם בעבירה של סחר בסם וסיוע לסחר בסם ("בלבד"), דא עקא שבאותו

מקרה היה מדובר בסם מסוג הרואין בכמות לא מבוטלת, ולמרות זאת, בשל עברו הנקי, דן אותו בית המשפט המחוזי ל-12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

נשגב מבינתי אפוא מדוע ביקשה המאשימה להסתמך על פסיקה בה הוטל על נאשם פלוני, בגין עבירות חמורות יותר מאלה שלפניו, עונש נמוך מזה לו היא עותרת בטיעוניה.

לו אתחשב באסמכתא שצירפה המאשימה לעתירתה, תהפוך זו לתימוכין, ולו חלקיים, לעתירת הסנגור דווקא.

- מתחמי הפסיקה שנחשפתי אליהם הדומים בנתונייהם ובנסיבותיהם לתיק זה מביאים אותי למסקנה כי מתחם הענישה צריך לנוע בין 8 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
- לקולא אתחשב בנסיבות הבאות:
- גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות.
 - הודאתו המהירה של הנאשם ולקיחת האחריות, והחיסכון בזמן השיפוט.
 - היעדר עבר פלילי.
 - מידת הפגיעה בערכים המוגנים שאינה גבוהה אלא בינונית.
 - החמרת העונש שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי נוכח קיומו של התיק לפני.
 - הטיפול שעובר הנאשם במסגרת שב"ס.
- לחומרא אתחשב בנסיבות הבאות:
- מסקנות שירות המבחן בתסקיר שהוגש בבית המשפט המחוזי, לפיהן טיפול קודם בנאשם (במסגרת התיק לפני) לא סייע לענות על גורמי היסוד שאפשרו ביצוע העבירות בתיק לפני ובתיק שבבית המשפט המחוזי.
 - המשמעות הנגזרת מכך לצורך בהרתעה אישית (כשאמצעים אחרים לא סייעו למנוע הישנות ביצוע עבירות).
 - עבירותיו הנוספות של הנאשם שבוצעו בעודו מנהל תיק זה לפני.
 - מידת הפגיעה בערכים המוגנים שאינה נמוכה אלא בינונית.
- כשאני מאזן בין השיקולים השונים ומידת משקלם אני מגיע למסקנה כי עלי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
1. מאסר למשך 10 חודשים, מתוכו ירצו 6 חודשים בחופף למאסרו הנוכחי ו - 4 במצטבר לו.
 2. מאסר למשך 8 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הראיות.
 3. מאסר למשך 2 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הראיות או עבירה של הפרעה לשוט.
 4. קנס בסך 1500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז כנגד הפקדה הקיימת בתיק המ"ת וככל שיש לה יתרה תוחזר לידי הנאשם. ככל שקיימים עיקולים על הכספים ישולם הקנס עד ליום 1.6.26.
 5. אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים שמועד תחילתם ביום שחרורו מהכלא, רשמתי לפני את הצהרת הנאשם כי הוא אינו מחזיק ברישיון ולכן הוא פטור מהפקדתו.
 6. אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה למשך 8 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא אחת מעבירת התנאי לעיל.
 7. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה משחרורו מהכלא אחת העבירות בהן הורשע, ישלם סך 8000 ₪. הצהרת הנאשם נרשמה לפני.
- הכסף והטלפון שנתפסו על הנאשם יחולטו לטובת אוצר המדינה.
- הסמים שנתפסו יושמדו.
- זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, בהעדר הצדדים.